Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediulFlorești (judecător Alexandru Zadorojniuc)
Dosarul nr.2a-1185/2025 (nr.2-25031273-03-2a-12092025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de Contencios administrativ
D E C I Z I E

24 martie 2026 mun. Bălţi
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecător Radu Holban
Judecătorii Svetlana Ghercavii, Mariana Sajin
Grefier Lilia Burlacu

examinând în ședință judiciară publică apelul declarat de avocatul Sandu Stela în interesele lui Drangoi Vasile;

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cobîlaș Veaceslav către Drangoi Vasile cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 11 iunie 2025,

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului:

La 10 martie 2025, avocatul Sofroni Ana în interesele reclamantului Cobîlaș Veaceslav s-a adresat Judecătoriei Soroca, sediul Florești cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Drangoi Vasile privind încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 08.04.2023, a fost întocmit contract de împrumut, în baza căruia Cobîlaş Veaceslav în calitate de „Împrumutător” a dat în împrumut lui Drangoi Vasile în calitate de „împrumutat”, suma de bani în valoare de 20.000 euro.

Potrivit pct. 1.2 al contractului menționat părțile au stabilit data scadentă a împrumutului, la data de 08.05.2023. Din motiv că, ajuns la scadență pârâtul nu a executat obligația asumată de restituire a împrumutului, acesta rămânând a fi nerambursat nici până la moment.

Indică că, în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, la 14.12.2024 și la 16.12.2024 reclamantul a expediat în adresa lui Drangoi Vasile somația prin care a

solicitat restituirea împrumutului în termen de 7 zile din data recepționării somației. Deși somațiile au fost expediate pe ambele adrese ale pârâtului, atât la adresa de domiciliu cât și de reședință a pârâtului, somațiile nu au fost recepționate, iar împrumutul a rămas nerestituit.

În circumstanțele expuse, reclamantul Cobâlaș Veaceslav s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată împotriva lui Drangoi Vasile cu privire la încasarea datoriei în valoare de 20.000 euro, a dobânzii de întârziere pentru nerestituirea împrumutului în termen, calculată de la data scadenței până la data adresării în instanța de judecată în sumă de 5155 euro și cheltuielile de judecată: taxa de stat 15 136 lei, taxa de timbru 200 lei și cheltuieli pentru asistența juridică 7.000 lei.

În drept, își întemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 858, 861 Cod civil, art. 166, 167, 175, 176 Cod de procedură civilă.

Poziția primei instanțe:

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 11 iulie 2025 s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Sofroni Ana în interesele reclamantului Cobîlaș Veaceslav către Drangoi Vasile privind încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare.

S-a încasat de la Drangoi Vasile în beneficiul lui Cobîlaș Veaceslav datoria formată din: suma împrumutului în mărime de 20 000 (douăzeci mii) Euro convertită în valută națională conform cursului BNM la data executării, dobânda de întârziere în mărime de 5155 (cinci mii una sută cinci zeci și cinci) Euro convertită în valută națională conform cursului BNM la data executării și cheltuielile judiciare formate din: cheltuieli de asistență juridică în sumă de 7000 lei, 15 136 lei cu titlu de taxă de stat și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 11 iunie 2025, Drangoi Vasile, reprezentat de avocatul Sandu Stela a contestat-o cu apel prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de către Cobîlaș Veaceslav împotriva lui Drangoi Vasile cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată să fie respinsă integral. (f.d.60-61)

La 10 octombrie 2025, avocatul Sandu Stela în interesele lui Drangoi Vasile a depus cerere de apel motivată în care a susținut aceiași solicitare de casare a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.(f.d.77-93)

Argumentele părților:

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 08.07.2025, avocatul Sandu Stela în interesele lui Drangoi Vasile, cu respectarea

termenului de declararea a apelului de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii prevăzut de art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă, a contestat-o cu apel, depunând cerere de apel nemotivat la 08.07.2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă integral. (f.d. 60-61, 77-80)

În motivarea apelului a invocat că consideră hotărârea atacată ca fiind ilegală și nefondată, din motivul că, nu au fost analizate toate aspectele importante pentru soluționarea cauzei.

Cu referire la circumstanțele de fapt, indică că la data de 08.04.2023 a fost încheiat contract de împrumut, conform căruia Drangoi Vasile a împrumutat de la CobîlașVeaceslav, suma de 20 000 euro. Totodată, susține că Cobâlaș Veaceslav este cumătru cu Drangoi Vasile, iar această presupusă datorie, rezultată dintr-o înțelegere separată, conform căreia a fost ulterior introdusă artificial în contractul de împrumut din 12.07.2023, la solicitarea expresă a intimatului, în scopul creării aparenței unei datorii legale și oficiale, documentate printr-un înscris aparent valabil, pentru justificarea datoriei de 20.000 euro, cât și a unor datorii cu caracter mai puțin legal.

Atenționează asupra faptului că această practică, prin care o creanță anterioară, cu natură și izvor juridic distinct, este ,,absorbită" într-un contract de împrumut cu caracter general, fără a fi delimitată expres sau justificată prin documente corespunzătoare este profund viciată și contravine principiilor bunei-credințe transparenței în derularea raporturilor civile.

Suplimentar, indică că pe rolul Curții de Apel Nord se află în curs de examinare apelul declarat de Drangoi Vasile împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central, pronunțată la data de 06.11.2024, intentată ce cet.Cobâlaș Veaceslav, având ca obiect încasarea datoriei de 1000.000 lei și a cheltuielilor de judecată. Iar în acest context devine evident că intimatul urmărește să încaseze aceiași sumă sau părți ale aceleiași datorii în mod dublu, o dată prin valorificarea contractului de împrumut încheiat la data de 12.07.2023 și separat prin exercitarea unor presiuni sau acțiuni neoficiale legate de datoria inițială de 20.000 euro, conduită care în opinia apelantului este contrară principiilor fundamentale de drept civil impunându-se constatarea caracterului abuziv al demersurilor întreprinse de intimat și excluderea din cuantumul datoriei revendicate a sumei de 20.000 euro, care nu poate face obiectul unei duble încasări, indiferent de forma juridică pe care se încearcă disimilarea sa.

Mai susține că la moment cet.Drangoi Vasile se află în imposibilitate de a-și onora obligația de restituire a sumei datorate, din cauza existenței unor credite și datorii față de instituția bancară ,,Microinvest", cheltuieli care includ pe lângă obligațiile financiare

menționate anterior, costuri cotidiene esențiale pentru întreținerea familiei, ce depășesc în mod semnificativ veniturile disponibile.

În plus, pe lângă cheltuielile curente, apelantul are obligația de a plăti o pensie de întreținere în valoare de 2000 lei lunar pentru întreținerea copilului minor Drangoi Damiana, conform hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 21 martie 2016, precum mai are la întreținere doi copii dintre care unul este minor, care necesită de asemenea suportarea unor cheltuieli zilnice substanțiale pentru îngrijire și educație.

În condițiile expuse, menționează că de fapt nu se eschivează de la plata reală, însă se află într-o situație temporară de achitare a obligațiilor pecuniare, iar în contextul acesta fost înșelat, ultimul la momentul actual își poate asuma obligații financiare care nu îi aparțin în realitate, deși recunoaște aceste responsabilități financiare el nu poate onora o sumă care nu reflectă întreaga realitate a tranzacției, având în vedere constrângerile financiare semnificative cu care se confruntă, inclusiv creditele bancare și cheltuielile zilnice pentru întreținerea familiei.

Poziția intimatului:

Intimatul Cobâlaș Veaceslav, în termenul acordat de instanța de apel nu a depus referință în care să-și expună opinia cu referire la apel și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Poziția părților în ședința instanței de apel:

În ședința instanței de apel apelantul Drangoi Vasile și reprezentantul acestuia, avocatul Stela Sandu, fiind citați legal, nu s-au prezentat, nu au depus o careva cerere de amânare a ședinței sau de examinare a cauzei în lipsa sa și nu au comunicat motivele neprezenții la ședința de examinare a cauzei.

Intimatul Cobâlaș Veaceslav și reprezentantul acestuia avocata Sofroni Ana au solicitat respingerea apelului declarat de Drangoi Vasile împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 11.06.2025 cu menținerea hotărârii contestate fără modificări.

Potrivit art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

În consecință, Colegiul a considerat posibilă soluționarea apelului în lipsa părților neprezente, în privința cărora procedura de citare legală a fost respectată.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând legalitatea hotărârii contestate, în cumul cu argumentele invocate în cererea de apel și actele cauzei, Colegiul consideră că, cererea de apel declarată de avocatul Sandu Stela în interesele lui Drangoi Vasile este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, cu menținerea hotărârii instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă ,,instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces”.

Conform art. 385 lit. „a” CPC al RM instanța de apel după ce judecă apelul este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de apel reține că dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunțat la 11 iunie 2025 (fila dosarului 57), iar apelul preliminar a fost depus, prin intermediul poștei terestre la 11 iulie 2025 (fila dosarului 60-61). Prin urmare, cererea de apel a fost declarată în termenul legal stabilit la art. 362 Cod procedură civilă.

În conformitate cu art. 239 CPC al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Articolul 241 alin. (5) CPC prevede că, în motivarea hotărîrii se indică circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

Această dispoziţie legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei, de a întări încrederea justiţiabililor în hotărârile judecătoreşti şi de a da posibilitatea instanţelor superioare să-şi exercite controlul judecătoresc.

Suplimentar, Colegiul remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei. Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 CPC, iar în conformitate cu art. 118 alin. (5) CPC, instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1) - (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei

constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 373 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Raportând dispoziţiile normelor suscitate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanţe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, instanța de apel consideră că concluzia instanței de fond este una corectă, din următoarele raționamente.

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt

prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art. 15 alin. (1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Prevederile art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Articolul 776 Cod civil prevede că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 aliniatele (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Articolul 992, alin (1), (2) Cod civil prevede că contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic, iar potrivit art. 993, alin (1) Cod Civil RM, oricine își poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit prevederilor art.1242 alin. (1) Cod Civil, (1) Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art.1247 alin. (1) Cod Civil, (1) Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Potrivit materialelor cauzei, la data 08.04.2023 între Cobîlaș Veaceslav în calitate de împrumutător și Drangoi Vasile în calitate de împrumutat, a fost încheiat contract de împrumut, conform căruia Drangoi Vasile a împrumutat de la Cobîlaș Veaceslav, suma de 20 000 Euro și s-a obligat să restituie suma împrumutului, la data de 08.05.2023.(f.d.6-7)

Potrivit pct. 3.3 din același contract se stipulează că, părțile contractante au prevăzut pentru nerestituirea în termenul indicat a sumei împrumutului obligația împrumutatului

de plată a penalității în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere cât și dobânda legală de întârziere (f.d.7).

Totodată, materialele cauzei atestă că obligația contractuală de rambursare a împrumutului nu a fost executată de către împrumutatul Drangoi Vasile, astfel în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului împrumutatul Cobâlaș Veaceslav a expediat în adresa lui Drangoi Vasile două somații atât la adresa de domiciliu a împrumutatului „*****” cât și la reședința acestuia „*****”, prin care a solicitat restituirea sumei în termen de 7 zile din data recepționării somației, totodată preîntâmpinând împrumutatul despre faptul că în cazul în care datoria nu va fi achitată se va adresa cu cerere în instanța de judecată pentru revendicarea datoriei (f.d.13-14).

Deoarece măsurile întreprinse de către Cobîlaș Veaceslav în vederea rambursării datoriei conform contractului de împrumut, nu s-au soldat cu succes, fiind restituite ambele somații expeditorului, conform informației de pe cotorul plicurilor de expediere cu mențiunea „nereclamat” (f.d.35-38), Cobîlaș Veaceslav s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată, la data 10.03.2025 cu privire la încasarea sumei în temeiul contractului de împrumut, a dobânzii de întârziere și penalității și cheltuielilor de judecată (f.d.1-3).

Raportând conținutul normelor sus citate prin prisma situației din speță, Colegiul Civil reține ca fiind corecte concluziile instanței de fond precum că reclamantul a probat în fața instanței neexecutarea obligațiilor de către pârâtul Drangoi Vasile fiind întrunite condițiile necesare pentru care reclamantul poate pretinde executarea obligației asumate de către pârât prin contractul de împrumut din 08.04.2023, astfel impunându-se concluzia de a admite acțiunea înaintată cu privire la încasarea de la pârâtul Drangoi Vasile în beneficiul său a datoriei în sumă de 20.000 euro, or, apelantul a recunoscut atât întocmirea, cât și semnarea contractului din 04.04.2023, nu neagă primirea de la împrumutător a sumei datoriei, iar din conținutul acestuia rezultă, în mod expres, clar și neechivoc, declarația, conform pct.1.2 din contract: „Împrumutatul primește de la împrumutător această sumă de bani cu termen definitiv de restituire la 08.05.2023”.

Totodată, cu privire la argumentul apelantului potrivit căruia suma datoriei conform contractului de împrumut din 08.04.2023 ar fi parte componentă a datoriei în temeiul contractului dintre aceleași părți contractante din 12.07.2023 (f.d. 84) împrumut care a constituit obiectul examinării de către Judecătoria Bălți, sediul Central, și asupra căruia s-a pronunțat instanța de judecată prin hotărârea din 06.11.2024, care a fost contestată cu apel de către Drangoi Vasile, astfel invocând că la caz Cobâlaș Veaceslav ar pretinde încasarea dublă a datoriei în sumă de 20.000 euro în temeiul contractului de 08.04.2023, Colegiul Civil consideră că nu urmează a fi reținut, or acesta este contradictoriu cu materialele cauzei precum și cu declarațiile apelantului, care pe de o parte susține că datoria de 2000 euro este parte componentă a datoriei de 1000.000 lei care prin hotărârea instanței de judecată a fost deja încasată, iar pe de altă parte indică că recunoaște

responsabilitățile financiare doar că la moment nu poate onora o sumă ce nu reflectată întreaga realitate a tranzacției.

Ce ține de afirmațiile apelantului Drangoi Vasile cu privire la încasarea dublă a sumei 20.000 euro ca fiind parte a aceleiași datorii valorificată în temeiul contractului din 12.07.2023, instanța de apel la fel le oferă o apreciere critică, or aceste afirmații nu pot fi primite, întrucât din materialele anexate la dosar nu se poate concluziona că suma de 20.000 euro, luată cu împrumut de la Cobâlaș Veaceslav la data de 08.04.2023 reprezintă o parte din împrumutul luat ulterior de către Dragoi Vasile în baza contractului de împrumut din 12.07.2023.

Mai mult ca atât, apelantul în confirmarea circumstanțelor invocate nu a făcut dovada că datorie nouă de 1.000.000 lei include datoria veche de 20.000 euro or în lipsa acesteia, raporturile din data de 08.04.2023 și din 12.07.2023 reprezintă raporturi obligaționale distincte generate de contracte diferite de împrumut, asupra cărora instanța de judecată dispune distinct.

Astfel, Colegiul apreciază că apelantul încearcă să confunde două raporturi juridice distincte: raportul obligațional izvorât din contractul de împrumut din 08.04.2023, încheiat între Cobâlaș Veaceslav și Drangoi Vasile, și raportul obligațional izvorât din contractul de împrumut din 12.07.2023 or, niciun mijloc de probă administrat în cauză nu confirmă că soldul de 20 000 euro reprezintă parțial soldul datoriei rezultate din suma de 1.000.000 lei transmisă apelantului.

Subsecvent, cu referire la argumentul apelantului precum că se află în imposibilitate de a-și onora obligația de restituire a sumei datorate din cauza existenței unor credite și datorii față de instituția bancară ”Microinvest” și a costurilor cotidiene esențiale pentru întreținere familiei ce depășesc în mod semnificativ veniturile disponibile, Colegiul Civil relevă că la faptul că Dragoi Vasile are și alte datorii față de instituții bancare și trebuie să suporte cheltuieli de întreținere pentru membrii familiei reprezintă riscuri financiare asumate și nu exonerează împrumutatul de obligația de restituire a împrumutului.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere, calculată pentru perioada 09.05.2023-23.01.2025, în mărime de 5155 euro, Colegiul Civil consideră la fel întemeiată concluzia instanței de fond prin care a admis cererea reclamantului în partea aceasta, din următoarele raționamente.

Potrivit prevederile art. 942 Cod civil, potrivit cărora: (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract. (3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere. (4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la

alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere. (5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere. (6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută. Așadar, dreptul de a solicita încasarea dobânzii de întârziere este o măsură legală de reparație pentru creditor în cazul neexecutării la timp a obligațiilor de către debitor.

Adițional, Completul de judecată reține că, la caz a fost stabilit cu certitudine faptul că la 08.04.2023, pârâtul-apelant Drangoi Vasile a luat cu împrumut de la reclamantul-intimat Cobîlaș Veaceslav suma de 20.000 euro, pe care sa obligat să o restituie până la data 08.05.2023, însă nu a rambursat împrumutul la data scadentă.

Deoarece din data scadentă și până în prezent împrumutul nu a fost restituit de către Drangoi Vasile, instanța de fond întemeiat a încasat de la pârât în beneficiul reclamantului suma de 5155 euro euro, cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada solicitată de reclamant 09.05.2023-23.01.2025 (f.d.16-34).

În continuare, instanța de apel conchide că, la adoptarea hotărârii instanța de fond a determinat corect raportul juridic dedus judecății și circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, dispunând întemeiat încasarea de la pârâtul Dragoi Vasile în beneficiul reclamantului Cobîlaș Veaceslav a datoriei în sumă de 20.000 Euro, a dobânzii de întârziere în mărime de 5155 euro, cât și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în cuantum de 15136 lei și taxă de timbru în sumă de 200 lei, precum și a cheltuielilor pentru asistența juridică acordată de către avocatul Sofroni Ana în cadrul examinării cauzei, în baza mandatului avocațional Seria/nr. MA 1725386 în sumă de 7000 lei.

Având în vedere deziderateле normelor de drept enunțate, Colegiul Civil conchide că apelantul Drangoi Vasile, reprezentat de avocatul Sandu Stela nu a fost în stare să combată solicitările întemeiate a reclamantului Cobîlaș Veaceslav, prezentând instanței probe neconcludente și insuficiente pentru a confirma circumstanțele invocate.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, hotărârea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate, nefiind în stare să răstoarne concluziile instanței de fond, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi de a menţine hotărârea primei instanţe.

Conducându-se de prevederile art.385 lit.a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

D e c i d e :

Respinge apelul declarat de avocatul Sandu Stela în interesele lui Drangoi Vasile.

Menține hotărîrea judecătoriei Soroca, sediul Florești din 11 iunie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cobîlaș Veaceslav către Drangoi Vasile cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, fiind cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, judecător Radu Holban

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin